

عنوان مقاله:

بررسی ضمان غاصب نسبت به منافع در حقوق مدنی ایران

محل انتشار:

اولین همایش ملی ارتقاء نظام مسئولیت مدنی در حقوق ایران چالش ها و راهکارها (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

بیژن پوردهقان - کارشناس ارشد حقوق ثبت اسناد و املاک

خلاصه مقاله:

غصب به معنای خاص عبارتست از استیلا بر حق غیر به نحو عدوان و در معنای عام، شامل موردی است که متصرف در ابتدا، دارای اذن از طرف مالک بوده است ولی ادامه تصرف او، بدون رضایت مالک بوده است و یا منکر مال شده و یا امینی که در نگاهداری مال، مرتکب تعدی و تفریط شده است. یا کسی در اثر بیع فاسد، مالی را در تصرف گیرد. در اینکه غاصب مال، ضامن عین آن است و در صورت تلف یا نقص مال در برابر مالک مسوول است در منابع فقهی و حقوق مدنی ایران، تردیدی وجود ندارد. لیکن در مورد ضمان غاصب نسبت به منافع مال مغضوب، در منابع فقهی اختلاف نظر وجود دارد. برخی، غاصب را ضامن منافع مال مغضوب نمی دانند، اعم از این که این منافع، متصل یا منفصل باشد. برخی دیگر، غاصب را ضامن منافع منفصل می دانند؛ نه متصل. بعضی از فقها نیز غاصب را ضامن منافع منفصل یا متصل مالی می دانند. در مورد مبنای ضمان غاصب نسبت به منافع نیز، بین فقهای که غاصب را ضامن می دانند، اختلاف عقیده وجود دارد و در این مقاله، ضمان غاصب نسبت به منافع مال مغضوب در حقوق مدنی ایران و مبنای این ضمان، بررسی می شود خواهیم دید که غاصب براساس قواعد ضمان ید و اتلاف، ضامن منافع متصل و منفصل مال می باشد.

کلمات کلیدی:

مسئولیت مدنی، غصب، مال، منفعت، ضمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/832642>

